

Бейек Ватан

Нұғышы дәүерендәге йырзар

Иң башынағына артып аған
Мылтық-кылым тигән коралын,
Иән-тәндәрен яуза корбан итте,
Гитлергә бирмәне Уралын.

Алықтарәзанғына әй куренә
Көркөк тигән тауың майғы;
Күкрәгенә бүлә үк килеп тейгәс,
Иәрәмәне микән уның аяғы?

Биәгенде лә буйлас әргәнемдә
Әйелеп бәгөлөр әз талдары.
Атайдары китап вафат ба булғас,
Етем қалды аның балдары.

Биәгенде лә буйы әй кәрешкә,
Науын бейә тешә үрешкә;
Әллә килә тип үк өмет итәм
Күәзмен менән күрмәгән әшкә.

Биәгенделә бесән сапканымда
Тәшөп кенә қалды яныым;
Уттары ла яна, ғыузыры юқ,
Басалмайым әрәгем ярнымын.

Биәгенде лә буйы тумар-тумар,
Тумар ескәйәре күрәндер;
Рүмерәре булна киләр әә ине,
Вакыттары еткәс, улгәндер.

Биәгенде лә буйын йөргәнемдә
Сабып кына алдым күрәнен;
Кырк дүртенсе Ыыл ноябрәэ
Ишеттем мин дусым улгәнен.

Югереп сығып киттем Аскарға,
Билдә налып киттем юлымы;
Кырк алтының Ыылдың майында
Извещение алдым кулема.

Биәгенде лә буйы күләү-күләү,
Күләүәре һайын ес ейрәк;
Яна ла үзәк, кейә лә бауыр,
Нисек кенә туһен ул йөрәк.

Тән уртаһы еткәс, уянып китәм, Сылтылда
Сылтылдалкай һуга ла бер сәғәт;
Уның ғүмеренең тыңдарыны
Гитлер дошмандан булды сәбәп.

Итек кенә кейгән, шинель кейгән,
Нары кайыштары билендә.
Аһыл һәйәкәие сittә калды,
Кайтып торға ине илендә.

Утыр типкәй генә урын бирәем,
Утырманы ястық hamafac;
Етем кәзерәрәрен белмәйшәр бит
Үшәре лә етем калмаfac.

Беҙәң генә урам уртаһынан
Автамабил үтә туктамай;
Уй-хәсрәттәрем ауыр булғас,
Төнөн уяу ятам йоктамай.

Кайғырамын, ауыр тайғырамын ,
Илап-илап алам далала;
Миңе ир табылыр, кәм-хур бумам,
Ата булмаға ике балага.

Уралғына буйын йәмдәндерә
Кайынғына менән қарағай;
Минең йәрәгемде яндыра бит
Һәйгән йәрем менән бер ағай.

Көндәз генә ата, төнөн тоя
Тәғерәлә үсқан тән гөле;
Иәштән етем қалып, хәсрәт күреп,
Үлеп китеңірәрем билгеле.

Иртәңсәкәй тороп , әй қарашам,
Ны буйлаптай килә һеләүһен;
Күп телекәйшәр әз теләгәйнем,
Қабул булманы ла берәүhe.
Югерепкәй мендем әй тауғарға,
Тау итәкәйшәрендәге ауғарға;

Минең

Минең интәшкәйем китеп үк барын
Каршы лағына сыйкан яузарага.
Истәремә төшһә, исем дә китә,
Һис бер тәкәт тапмай китәмен;
Ошо қайғы- хәсерәттәр менән
Иәш ғұмерем зал ла үтәнең.
Мендем генә таузың әй башына
Утырәым да һалқын таштарға;
Һуғыш сыйып, етем қалыуашы
Килмәнең дә қалған йәштәргә.
Әй, дүсқайым, һиңә һүәкәйем шул:
Киң дә булын яткан кәберен;
Якты доңъяларға йәшегендә
Белмәйбез бит дүс-иш кәзерен.
Колхоздарға ғына бесән сабам
Ике еңкәйемде һығанып;
Етер инде бәзәң һығаныуазар,
Иермәнеңдәр инде һығанып.
Науаларға оскан аккоштарың
Күреп қалдым канат қатканын;
Иптәшкәйемдең айыл һейәкәйен
Күрһәң ине қайша ятканын.
Урал тауашына менер инем,
Урал таукайшары бик бейек. Иер-
Иән-тәндәрен шунда корбан итте
Илебез тыныс йәшәнең, тейеп.

Яуырндарына артып аған
Акуп қаңа торған көрөген.
Дошман пүлеләре килеп тейгес,
Бағып қарагандыр йөрөген.

Күркәм генә и һәм юрға була
Фронтовиктерәң аттары.
Қырқ дүртенсе йылдың ноябрендә
Килде һұңғы язған хаттары.

Һаяларә қигән аккоштар әз
Сәләм алқиләме беҙәергә;
Шул аккоштар менән мин күшүшіп,
Иптәшемде китәйем әзәергә.

Фронттарән хаттар килде мәллә,
Ниндәй генә хаттар укыйың?
Һағынамын дүстүм, һарғаямын,
Кайтмай қалыуашың, бик қыйын.

Кара ла ғына ебәк күлмәгемдең
Ялтырап та тора һиәбә.
Кайғы менән йәзәем һарғая бит,
Дүстықайым, шуны һиәнме?

Кара ғына ебәк күлмәгемә
Кәйтән тектем қызыл ебәктәң;
Иптәшкәйәң хуш бул тигән һүзе
Һис тә китмәй миңең йөрөктәң.

Нары ла көрөн сәскәйемде
 Нары таңма менән үрәем мин.
 Өс мен ике йөз һиккән көн әсендә
 Ниндәй ауырлыктар күрәем мин?

Нандуғаскай Найрай һаңзарға,
 Кәүәләре аның күренмәй,
 Эсекәйем тулы ут ялқыны
 Тыштарымдан сығып белеңмәй.

✓
 Эбайлил районы Иәнекәй ауылында
 Йәшәгән Мәрфүға Финиәтулла Қызы Дауыто-
 ваның Ватан ңұғышында Һәләк болып қалған
 Хашим Дауытовқа арналып сыйарған йырзары.
 1952 йылдың 12 ауғысында язып алдым.